

I forbindelse med disse ændringer forhøjedes arbejderne og arbejdsgivernes bidrag til henholdsvis 2 øre og 4 øre pr. arbejdstime for tiden fra 1. april 1964 til 31. marts 1965 og til henholdsvis 2,5 øre og 5 øre pr. arbejdstime for tiden efter 1. april 1965.

Stigningen i dagpengesatserne fra lovens ikrafttræden den 1. april 1961 til 1. april 1965 svarer til den fra april kvartal 1960 til april kvartal 1962 konstaterede stigning i den gennemsnitlige timefortjeneste for samtlige arbejdere.

Siden gennemførelsen af loven af 20. marts 1963 er der sket en yderligere stigning i den gennemsnitlige timefortjeneste. Endvidere er der ved lov nr. 165 af 27. maj 1964 med virkning fra 1. april 1965 gennemført en væsentlig forhøjelse af dagpengeudgifter efter ulykkesforsikringsloven. Disse omstændigheder synes at gøre en yderligere forhøjelse af dagpengebeløbene efter sygeforsikringsloven rimelig.

Ved udarbejdelsen af det foreliggende forslag om forhøjede satser er det taget i betragtning, at det seneste statistiske materiale vedrørende timefortjenesten, der forelå under folketingets behandling af forslaget til sygeforsikringsloven af 1960, var den for april kvartal 1959 beregnede gennemsnitlige timefortjeneste. I forhold til timefortjenesten for april kvartal 1959 udviser den for juli kvartal 1964 beregnede gennemsnitlige timefortjeneste en stigning på 53,9 pct.

Det foreslås herefter at forhøje dagpengesatserne til 33 kr. for forsørgere, 26 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 13 kr. for ikke-forsørgere under 18 år. Ændringen i satserne foreslås med virkning fra 1. april 1966 at regne. Samtidig foreslås det, at arbejderne og arbejdsgivernes bidrag til dagpengefondens — der som nævnt tilnærmelsesvis skal dække i alt $\frac{5}{6}$ af udgiften til dagpenge til lønarbejdere — forhøjes til henholdsvis 3 øre og 6 øre pr. time fra 1. april 1966 at regne.

Der har været forhandlet med Landsorganisationen i Danmark De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening om de foreslåede ændringer i dagpengesatser og satser for bidrag til dagpengefondens. Organisationerne har herunder givet tilslutning til de fra 1. april 1966 foreslåede satser.

Med de foreslåede forhøjelser af satserne skønnes udgifterne til dagpenge til lønarbejdere for tiden efter 1. april 1966 at komme op på 140 mill. kr. årlig. Heraf anslås 117 mill. kr. at ville blive dækket af de fra arbejdere og arbejdsgivere indgåede bidrag, således at statens merudgift anslås til 23 mill. kr., hvilket er en merudgift på ca. 7 mill. kr. i forhold til de for finansåret 1965-66 forventede udgifter.

En forhøjelse af maksimumsbeløbene for frivillige dagpenge som foreslået under nr. 1 skønnes at medføre en merudgift på ca. 0,3 mill. kr. i stats-tilskud til sygekasserne for tiden efter 1. april 1966.

Til nr. 1.

Ifølge § 27, stk. 2, skal maksimumsbeløbet for frivillige dagpenge reguleres på samme måde som det i § 51 omhandlede dagpengebeløb for lønarbejdere, der anses for forsørgere. Det foreslås derfor at forhøje dette beløb til 33 kr. med virkning fra 1. april 1966.

Det i § 27, stk. 1, angivne højeste dagpengebeløb for husmødre uden selvstændigt erhverv har hidtil været fastsat til samme beløb som dagpengesatsen for lønarbejdere under 18 år. Da denne sidstnævnte sats foreslås forhøjet fra 10 kr. til 13 kr., foreslås det ligeledes at forhøje den højeste sats for dagpenge til ikke-selverhvervende husmødre til 13 kr.

Til nr. 2.

Forslaget er en konsekvens af det i folketinget fremsatte lovforslag nr. 104 om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende betalinger i henhold til kapitel IV, betaling for særforborg m. v.). Ifølge den heri foreslåede affattelse af forsorgslovens § 70, stk. 2, fastsættes betalingstakster for ophold på statens institutioner for sindslidende og på tilsvarende kommunale og private institutioner af indenrigsministeren.

Til nr. 3.

Ifølge sygeforsikringslovens § 50, stk. 2, har funktionærer m. fl., der er over 18 år gamle og sygemeldt ved arbejdsforholdets ophør, alene adgang til dagpenge efter lovens afsnit II om dagpenge til lønarbejdere under forudsætning af, at de pågældende er medlemmer af et statsanerkendt arbejdsløshedskasse.

Der har for socialministeriet været rejst spørgsmål om indførelse af en adgang til i særlige tilfælde af bortse fra kravet om medlemskab af anerkendt arbejdsløshedskasse ved anvendelsen af denne bestemmelse.

Spørgsmålet er blevet rejst af værkstedsfunktionærernes arbejdsløshedskasse, der ikke er anerkendt i henhold til arbejdsløshedsloven, men som i forhold til andre ikke-statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser indtager en særstilling, idet kassen har overskomster med en række anerkendte arbejdsløsheds-kasser og gensidig overflytning af medlemmer.

Det må anses for rimeligt, at der indføres en adgang til i ganske særlige tilfælde at dispensere fra kravet om medlemskab af en anerkendt arbejdsløs-